

Downloaded via the EU tax law app / web

EUROOPA KOHTU MÄÄRUS (neljas koda)

30. mai 2006 (*)

Kodukorra artikli 104 lõike 3 esimene lõik – Sõidukite liisimine – Keeld kasutada liikmesriigis sõidukit, mis kuulub teises liikmesriigis asutatud liisinguettevõtjale ja on selles riigis registreeritud – Alaline kasutamine esimeses liikmesriigis

Kohtuasjas C-435/04,

mille esemeks on EÜ artikli 234 alusel Cour de cassationi (Belgia) 6. oktoobri 2004. aasta otsusega esitatud eelotsusetaotlus, mis saabus Euroopa Kohtusse 14. oktoobril 2004, kriminaalmenetluses

Sébastien Victor Leroy süüdistuses,

EUROOPA KOHUS (neljas koda),

koosseisus: koja esimees K. Schiemann, kohtunikud N. Colneric (ettekandja) ja E. Levits,

kohtujurist: E. Sharpston,

kohtusekretär: R. Grass,

soovides asja lahendada põhistatud määrusega vastavalt kodukorra artikli 104 lõike 3 esimesele lõigule,

olles ära kuulanud kohtujuristi ettepaneku,

on teinud järgmise

määruse

1 Eelotsuse küsimus puudutab EÜ artiklite 49–55 tõlgendamist.

2 See eelotsusetaotlus esitati kriminaalmenetluses, mis oli algatatud Belgias elava S. V. Leroy vastu seoses sellega, et ta juhtis Belgias seal registreerimata sõidukit, mis ei kandnud ettenähtud registreerimisel väljastatud registreerimismärki.

Õiguslik raamistik

Ühenduse õigusnormid

3 EÜ artikli 49 esimeses lõigus on sätestatud:

„Järgnevate sätete kohaselt keelatakse ühenduse piires teenuste osutamise vabaduse piirangud liikmesriikide kodanike suhtes, kes asuvad mõnes teises ühenduse riigis kui see isik, kellele teenuseid pakutakse.”

Siseriiklikud õigusnormid

4 20. juuli 2001. aasta kuningliku dekreeedi sõidukite registreerimise kohta (*Moniteur belge*,

8.8.2001, lk 27031) artikli 2 lõikes 1 on täpsustatud:

„Sõidukit võib liikluses kasutada üksnes siis, kui see on registreeritud ja kannab registreerimisel väljastatud registreerimismärki.”

5 Sama dekreeedi artiklis 3 on sätestatud:

„1. Belgias elavad isikud registreerivad mootorsõidukid, mida nad soovivad Belgias liikluses kasutada, artiklis 6 ette nähtud autoregistrikeskuses, isegi kui need mootorsõidukid on juba välisriigis registreeritud.

[...]

2. Välisriigis registreeritud ja § 1 märgitud isikute poolt liikluses kasutatavate mootorsõidukite registreerimine ei ole Belgias kohustuslik järgmistel juhtudel:

1° sõiduk, mille rendileandja on andnud Belgia omavalitsusüksuse rahvastikuregistrisse või Belgia äriregistrisse kantud füüsilise või juriidilise isiku käsutusse maksimaalselt 48 tunniks;

[...]”

6 16. märtsi 1968. aasta kuningliku dekreeedi liikluspolitseid puudutavate seaduste kooskõlastamise kohta (*Moniteur belge*, 27.3.1968, lk 3145), artiklis 29 nähakse ette karistuste kord.

Menetlus põhikohtuasjas ja eelotsuse küsimus

7 S. V. Leroy, kelle elukoht on Belgias, mõisteti 20. juuli 2001. aasta kuningliku dekreeedi artikli 2 lõike 1 ja 16. märtsi 1968. aasta kuningliku dekreeedi artikli 29 alusel süüdi selles, et ta juhtis Belgias seal registreerimata sõidukit, mis ei kandnud ettenähtud registreerimisel väljastatud registreerimismärki.

8 Ta tunnistas, et on selle Luksemburgi Suurhertsogiriigis asutatud liisinguettevõttele kuuluva sõiduki peamine kasutaja. Ta ei väitnud, et nimetatud sõiduk on määratud kutsealaseks tegevuseks mujal kui elukohaliikmesriigis.

9 Cour de cassation, kuhu S. V. Leroy pöördus, otsustas menetluse peatada ja esitada Euroopa Kohtule järgmise eelotsuse küsimuse:

„Kas 25. märtsi 1957. aasta EÜ asutamislepingu artiklitega 49–55 on vastuolus esimese liikmesriigi siseriiklik õigus, mis keelab selles liikmesriigis elaval ja töötaval isikul kasutada seal teise liikmesriigi territooriumil asutatud liisinguettevõtjale kuuluvat sõidukit, mis ei ole esimeses liikmesriigis registreeritud, isegi kui ta on seda teises liikmesriigis?”

Eelotsuse küsimus

10 Kodukorra artikli 104 lõike 3 esimene lõik sätestab, et kui vastuse kõnealusele küsimusele võib selgelt tuletada olemasolevast kohtupraktikast, võib Euroopa Kohus asja lahendada põhistatud määrusega.

11 Väljakujunenud kohtupraktika kohaselt on EÜ artikliga 49 vastuolus igasuguste siseriiklike õigusnormide kohaldamine, mis piiravad ilma objektiivse põhjendusega teenuseosutaja võimalust seda vabadust tegelikult kasutada (vt eelkõige 21. märtsi 2002. aasta otsus kohtuasjas C-451/99: Cura Anlagen, EKL 2002, lk I-3193, punkt 29). Lisaks sellele kasutavad teenuste vabast

osutamisest tulenevat hüve nii teenuseosutaja kui teenusesaaja (13. juuli 2004. aasta otsus kohtuasjas C-429/02: Bacardi France, EKL 2004, lk I-6613, punkt 31).

12 On üldteada, et kohustus registreerida teises liikmesriigis asutatud liisinguettevõttele kuuluvad sõidukid selles liikmesriigis, kus neid kasutatakse, raskendab piiriülest liisingutegevust (eespool viidatud kohtuotsus Cura Anlagen, punkt 37). Registreerimiskohustus ei lakka olemast takistus seetõttu, et teises liikmesriigis asutatud äriühing võib registreerida sõiduki enda nimele ka Belgias ilma seal püsivat tegevuskohta omamata (15. detsembri 2005. aasta otsus liidetud kohtuasjades C-151/04 ja C-152/04: Nadin jt, EKL 2005, lk I-11203, punkt 38).

13 Registreerimiskohustuse võimaliku põhjendatuse osas on Euroopa Kohus põhikohtuasjas käsitletud õigusnorme juba uurinud eespool viidatud kohtuasjas Nadin jt. Seoses EÜ artikliga 43 on ta selle kohtuotsuse punktis 55 sedastanud, et nimetatud sättega on vastuolus esimese liikmesriigi õigusnormidega selles liikmesriigis elavale füüsilisest isikust ettevõtjale kehtestatud kohustus registreerida seal äriühingule kuuluv sõiduk, mille tema tööandjaks olev teises liikmesriigis asutatud äriühing on andnud tema käsutusse, kui sõiduk ei ole mõeldud alaliseks kasutamiseks peamiselt esimeses liikmesriigis ning seda tegelikkuses nii ka ei kasutata.

14 Analoogia alusel on EÜ artikli 49 esimese lõiguga vastuolus see, kui niisuguste esimese liikmesriigi õigusnormidega nagu põhikohtuasjas kohustatakse selles liikmesriigis elavat isikut registreerima seal sõidukit, mida liisitakse teises liikmesriigis asutatud liisinguettevõtelt, kui nimetatud sõiduk ei ole mõeldud alaliseks kasutamiseks peamiselt esimeses liikmesriigis ning seda tegelikult nii ka ei kasutata.

15 Eelotsusetaotluse esitanud kohus peab hindama põhikohtuasjas käsitletud lepingu kestust ja üüritud sõiduki tegelikku kasutamiseviisi (vt eespool viidatud kohtuotsus Nadin jt, punkt 42).

16 Eelnenud kaalutlusi arvesse võttes tuleb esitatud küsimusele vastata, et EÜ asutamislepingu artiklitega 49–55 ei ole vastuolus niisugused esimese liikmesriigi õigusnormid nagu põhikohtuasjas, mis keelavad selles liikmesriigis elaval ja töötaval isikul kasutada seal teise liikmesriigi territooriumil asutatud liisinguettevõtjalt liisitud sõidukit, kui see sõiduk ei ole esimeses liikmesriigis registreeritud ja kui see on mõeldud seal peamiselt alaliseks kasutamiseks või seda tegelikult nii ka kasutatakse.

Kohtukulud

17 Et põhikohtuasja poolte jaoks on käesolev menetlus eelotsusetaotluse esitanud kohtus poolelioleva asja üks staadium, otsustab kohtukulude jaotuse siseriiklik kohus.

Esitatud põhjendustest lähtudes Euroopa Kohus (neljas koda) määrab:

EÜ artiklitega 49–55 ei ole vastuolus niisugused esimese liikmesriigi õigusnormid nagu põhikohtuasjas, mis keelavad selles liikmesriigis elaval ja töötaval isikul kasutada seal teise liikmesriigi territooriumil asutatud liisinguettevõtjalt liisitud sõidukit, kui see sõiduk ei ole esimeses liikmesriigis registreeritud ja kui see on mõeldud seal peamiselt alaliseks kasutamiseks või seda tegelikult nii ka kasutatakse.

Allkirjad

* Kohtumenetluse keel: prantsuse.